USUARDUS. BENEDICTUS DE NURSIA. GRANUM PASSIONIS. VARIA
Melk, bald nach 1418 Seite 299
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41388
Copyright: Melk, Benediktinerstift

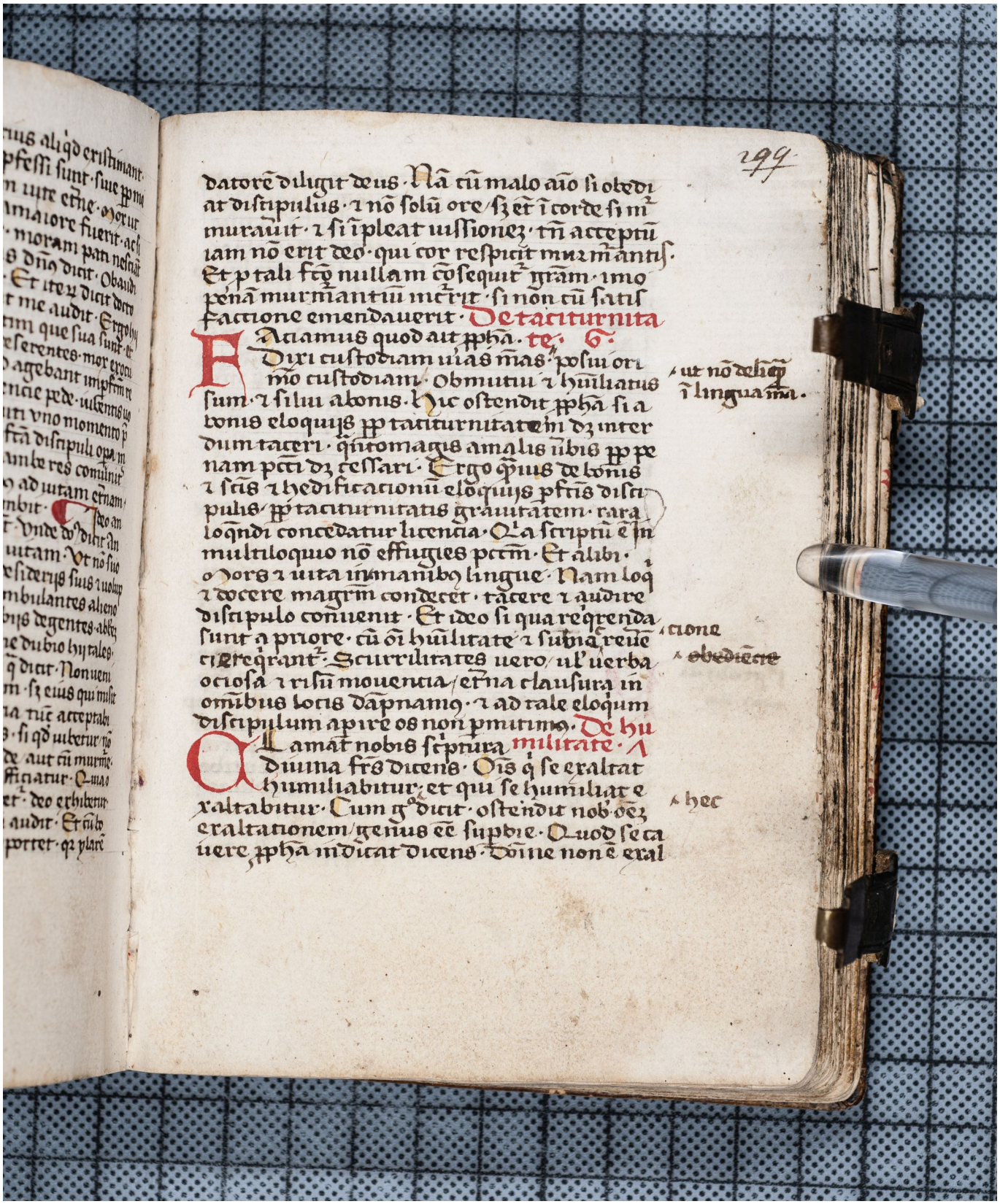

datorē diligit deus. Nā cū malo aīo si obedi
at discipulus. ⁊ nō solū ore sz et ī corde si m
muraūit. ⁊ si īpleat uissionez. tn̄ acceptū
iam nō erit deo. qui cor respicit murmantis.
Et p tali fcō nullam cōsequit grām. imo
pēnā murmantiū incurrit. si non cū satis
factione emendauerit. De taciturnita
te. G.

Faciamus quod ait ppha. Dixi custodiam uias mas. posui ori
mo custodiam. Obmutui ⁊ humiliatus
sum. ⁊ silui a bonis. Hic ostendit ppha si a
bonis eloquijs pp taciturnitatem dz inter
dum taceri. quāto magis a malis ūbis pp pe
nam pcti dz cessari. Ergo qūius de bonis
⁊ scīs ⁊ hedificationū eloquijs pfctis disci
pulis pp taciturnitatis grauitatem. rara
loqndi concedatur licencia. Qa scriptū ē in
multiloquio nō effugies pcm̄. Et alibi.
Mors ⁊ uita in manibus lingue. Nam loq
⁊ docere magrm̄ condecet. tacere ⁊ audire
discipulo conuenit. Et ideo si qua reqrenda
sunt a priore. cū oī humilitate ⁊ subiacione reuē
cie reqrant. Scurrilitates uero ul' uerba
ociosa ⁊ risū mouencia. eterna clausura in
omibus locis dapnamus. ⁊ ad tale eloquium
discipulum apire os non pmitimus. De hu
militate. A

Clamat nobis scriptura
diuina frs dicens. Oīs q se exaltat
humiliabitur. et qui se humiliat e
xaltabitur. Cum g dicit. ostendit nob oēz
exaltationem genus ēē supbie. Quod se ca
uere ppha indicat dicens. Domine non ē exal

ut nō delinq̄ ī lingua mā.

cione

obediēcie

hec